

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ
i ADMINISTRACIÓ:

16, Avenue Hoche
PARIS VIIIe

SETMANARI DELS CATALANS A FRANÇA

ABONAMENTS: 1 a. 6 m. 3 m.

França 40 25 15

Union postale. . 60 37'50

Altres països. . . 75 45

EL DRET de VIURE

LA guerra actual ha provocat un fenomen que era difícil de preveure per als qui es fixen més en l'antimònia de les etiquetes exteriors que en el caràcter real del contingut dels sistemes i les ideologies. Aquest fenomen és la col·lusió de dos imperialismes, el pangermanisme agressiu de Hitler i el paneslavisme pseudo-marxista de Stalin. L'un és el continuador directe de Guillem II, amb els mateixos deliris místics i la ma-

teixa megalomania teatral i sinistra d'home físicament tarat. L'altre també és, pesi a les seves pretensions de croada alliberadora del proletariat mundial, el continuador de la política dels Romanov i la seva ambició de conquestes territorials arriba de la Bàltica al Bòsfor, com la del règim imperial de la gran Caterina i de Pere I.

Aquesta col·lusió dels dos imperialismes, rivals d'aspiracions, només s'explica per la similitud dels règims, igualment antidemocràtics, que erigeixen com a suprema llei la supremacia de l'Estat i la dictadura d'un home recolzat damunt un partit únic. Els dos règims hauran de topar un dia o altre, perquè vindrà un moment que es trobaran sense preses per a repartir-se i la voracitat de l'un envairà l'espai vital de l'altre. Mentrestant, però, llur activitat malèfica s'aplica a aterroritzar o fer desaparèixer les nacions més febles que els volten.

Devorades en llur indefensió pel foll sinistre de Berchtesgaden, Àustria i Txecoslovàquia han estat esborrades com a nacions independents del mapa d'Europa. La quarta divisió de Polònia ha estat operada a profit dels dos imperialismes associats en una empresa comuna de bandidatge. I, encara no païda la part suculent de la darrera presa, el nou company de rapinyes de Hitler s'adreça en el mateix to que serví un dia per a sotmetre Schuschnigg i Hacha als veïns bàltics, feliços en llur pacífica existència de nacions civilitzades i democràtiques. L'una darrera l'altra, Lituània, Estònia i Letònia han de sotmetre's a les exigències estratègiques i polítiques del paneslavisme comunista. I, al seu torn, Finlàndia es veu sotmesa al joc alternat de promeses i d'amenaçes, i congria al seu entorn el bloc fraterno dels Estats escandinaus i les simpaties actives dels Estats Units.

La pau de l'Europa nòrdica, que semblava el recer de l'esperit antibèl·lic, és trasbalsada. L'admirable associació de voluntats pacífiques i d'interessos solidaris que és el grup de nacions d'Oslo sent que la seva mateixa existència és posada en perill per aquests imperialismes desfermats. Holanda, vell país que té en la seva història l'honor d'haver-se oposat sempre a totes les tiranies i d'haver vençut, igual que les aigües de la mar, els invasors que pretenien dominar-la, sent avui amenaçada la seva pau i la seva independència. També, a llur torn, Bèlgica, Suïssa, Dinamarca, qui sap si demà mateix Hongria i els Estats balcànics, sense la intranquil·litat d'estar davant d'uns agressors desfermats que cerquen sempre la nova presa de llur cobejança.

Les Democràcies Occidentals volen acabar d'una vegada per sempre amb aquest malson que trasbalsa tota l'Europa i que amenaça d'encendre tot el món. França i Anglaterra afirmen el dret de viure dels pobles com un dels

motius decisius d'aquesta lluita que oposa novament el coratge i la decisió serena de llurs fills, ensems que la riquesa de llurs imperis, a la rapacitat alemanya. Aquests exèrcits que defensen les ribes del Rin i les llindes de la França lluiten també pel dret de viure de les petites nacions. A la teoria cínica de l'espai vital, pretext per a violacions del dret internacional, els Aliats oposen la voluntat dels pobles europeus de desenvolupar lliurement

llur personalitat cultural i política i de donar al món llur exemple de seny i d'organització pacífica, on els drets de l'home siguin respectats i l'Estat no sigui el Moloc devorador de les joventuts i de les iniciatives.

I aquest dret de viure manifesta cada dia les seves exigències, àdhuc sota la tirania nazi. Malgrat haver estat incloses en el «Deutschum» somniat pels pangermanistes, Àustria i Txecoslovàquia diuen llur voluntat d'existència. Amordassats i tot, els txecs manifesten cada dia amb actes públics, amb conspiracions i sabotatges, llur revolta contra els opressors que es pensen que un poble pot ésser esborrat fàcilment de la realitat, perquè ha estat fàcil d'esborrar-lo del mapa d'Europa. On poden els milers d'agents de la Gestapo, les delacions, els empresonaments i les condemnes de mort, contra aquesta voluntat d'existir d'un poble? A Praga hi ha hagut recentment, ens diuen els telegrams, 50.000 empresonaments. No ens diuen el nombre d'afusellaments, les brutals pallisses, les coaccions de tota mena que són posades en joc contra els patriotes txecs. Tot és, però, inútil. Diu que quan es troben davant del piquet d'execució, aquells que els nazis anomenen despectivament «la púrria que ha restat fidel a Benes» exclamen que el torn de Hitler arribarà ben aviat. Qui podria dubtar-ho? Els imperis edificats sobre la violència, el terror i la misèria ve un moment que s'ensorren sorollosament. En aparença són forts i temibles, perquè un esperit distret no pot sentir els sorolls subterranis que n'annuncien la desfeta interior. Contra l'opressió, totes les classes socials s'ajunten, totes les diferències polítiques s'esborren, i només els sentiments de Pàtria i de dignitat humana subsisteixen, agantats en llur força. Txecoslovàquia renaixerà ben aviat, com renaixerà Polònia, malgrat el seu repartiment entre Alemanya i Rússia, com renaixerien totes les nacions que fossin violentament suprimides pels imperialismes agressors.

Les nacions europees, les que ja han estat agredides pels totalitaris i les que esperen, amb l'angoixa de la guerra imminent, però amb la decisió de defensar amb heroisme llur independència, la falconada de l'invasor, saben que llur causa és defensada pels soldats francesos i anglesos que es batent contra l'exèrcit hitlerià. En l'afirmació del dret dels pobles europeus a viure sense traves ni coaccions, proclamada com un dels objectius de la guerra actual, tot el món constata novament la grandesa moral de França i d'Anglaterra. I hi veu també, com en l'epopeia de 1914-1918, mentre contempla esperançada la lluita que s'ha iniciat fa tres mesos, la victòria segura de la llibertat dels pobles d'Europa, inseparable en tot moment de la llibertat dels homes i garantia d'aquesta plena llibertat, sense la qual no valdria la pena de viure.

